

РЕШЕНИЕ

№ 3596

гр. София, 02.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 02.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **10425** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 118, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на В. Г. Т. от [населено място], [улица], чрез адв. Л., срещу Решение № 2153-21-345/21.10.2022 г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ - С. град, с което е отхвърлена жалба с вх. № 1012-21-1244 от 13.09.2022 г., допълнена с молба с вх. № 1012-21-1244#2 от 14.10.2022 г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/09 от 04.02.2022 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване Жалбоподателката обжалва решението, като моли същото да бъде отменено като неправилно, необосновано и незаконосъобразно. Счита, че неправилно са заличени данните подадени от осигурителя.

В съдебно заседание, жалбоподателката, не се явява и не се представлява. Постъпила е молба от адв. Л., който поддържа жалбата.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ- С. град, чрез процесуалния си представител юрк. М. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, III отделение, 36-ти състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Със Заявление с вх. № 2112-21-4534 от 10.12.2018 г. В. Г. Т. е направила искане за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване по чл. 74, ал. 1

от КСО, като е приложила изискуемите документи по чл. 3 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС) и ЕР № 3357/178 от 22.10.2018 г. на ТЕЛК с определен процент трайно намалена работоспособност (ТНР) - 50 на сто, е дата на инвалидизиране 22.10.2018 г. и срок на инвалидността 3 години - до дата 01.10.2021 г. за преценка на правото на лична пенсия за ИОЗ.

След преценка на претендираното право, с Разпореждане № [ЕГН] от 12.12.2018 г. исканата пенсия е отпусната в минимален размер до определянето на същия но реда на КСО.

С последващо Разпореждане № [ЕГН] от 31.05.2019 г. личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване е определена в действителният ѝ размер, изчислен за зачетен осигурителен стаж до датата на инвалидизиране (22.10.2018 г.) със срок на инвалидността до 01.10.2021 г. в размер на 23 години, 2 месеца и 17 дни, осигурителен доход 105 367, 15 лв. и индивидуален коефициент 1,325.

Въз основа на наличните към 1 май 2020 г. данни в информационната система на НОИ е установено, че жалбоподателката отговаря на изискванията на §7 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и е издадено Разпореждане № [ЕГН]/Протокол № N56P76 от 08.05.2020 - 06/2020 г., с което пенсията на г-жа Т. е преизчислена служебно от 01.04.2020 г. за придобит към 31.03.2020 г. осигурителен етаж.

С писмо с изх. № Ц1029-21-5266 от 14.09.2020 г. от директора на дирекция „К.“ в ТП на НОИ - С. град е посочено, че във връзка с последващ контрол по разходите на ДОО на изплатени парични обезщетения и помощи от ДОО са заличени данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО, подавани от осигурители, сред които и осигурителят „Индустириални продукти БГ“ ЕООД.

В тази връзка е извършена нова преценка на правото на размера на пенсията и е постановено Разпореждане № [ЕГН]/260 от 27.11.2020 г. в което е поправено разпореждане от 31.05.2019 г. и всички последващи относно осигурителен етаж, осигурителен доход и индивидуален коефициент относно заличени данни в Регистъра на осигурените лица (Р.) от осигурител „Индустириални продукти БГ“ ЕООД за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2018 г. като след изключване на този период е зачетен осигурителен стаж до датата на инвалидизиране (22.10.2018 г.) в размер на 21 години, 4 месеца и 26 дни, осигурителен доход 89341, 22 лв. и индивидуален коефициент 1,463.

На 06.07.2021 г. в дирекция „Пенсии“ е постъпила информация за извършена проверка по разходите на ДОО на осигурителя ЕТ „Ливна БГ - Г. Т.“, резултатите от която са обективирани в Констативен протокол № KB-5-21- 00846094/26.11.2020 г. на контролните органи на ТП на НОИ С.-град, въз основа на който на основание чл. 108, ал. 3, т. 1 от КСО и чл. 37 от Инструкция № 1 от 03.04.2015 г. за реда и начина на осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на Националния осигурителен институт на управителя на дружеството Г. П. Т. са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21- 00847269/27.11.2020 г. да подаде декларация обр. 1 съгласно Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица за заличаване на подаваните по чл. 5, ал. 4 от КСО данни за В. Г. Т. за периода, както следва:

1. За вид осигурен „01“ за периода от м. 05.2011 г. до м. 06.2015 г.;

2. За вид осигурен „14” за периода от м. 01.2011 г. до м. 11.2011 г. и за м. 01.2012
3. За вид осигурен „27” за периода от м. 06.2015 г. до м. 07.2015 г. от посочения осигурител.

След като задължителните предписания са връчени и са влезли в сила, но не са изпълнени, данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, подавани за В. Г. Т. са били служебно заличени по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица за периода от м. 01.2011 г. до м. 07.2015 г. от контролните органи на ТП на НОИ в рамките на предоставената им от закона компетентност.

В тази връзка е извършена нова преценка на правото и размера на пенсията и е постановено обжалваното в настоящото производство Разпореждане № [ЕГН]/09 от 04.02.2022 г., с което на основание чл. 99, ал. 1, т. 2, буква „д” от КСО е изменен размера на личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване на жалбоподателката със срок на инвалидността до 30.06.2022 г. С обжалваното разпореждане е изменена личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване и е определен осигурителен стаж до датата на инвалидизиране (22.10.2018 г.) в размер на 17 години, 01 месец и 26 дни след извършеното служебно заличаване на данните, осигурителен доход 11620,98 лв. и индивидуален коефициент 0, 678.

С Разпореждане № [ЕГН]/09 от 04.02.2022 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, с което личната ѝ пенсия за инвалидност поради общо заболяване /ИОЗ/ е изменена на основание чл. 99, ал. 1, т. 2, буква „д” от КСО във връзка със заличени данни за осигурителен стаж и доход по чл. 5, ал. 4 от КСО, подадени от осигурителя ЕТ „Дивна БГ - Габриела Тушева”, ЕИК[ЕИК], и е указано възстановяване на надвзетата сума за пенсия на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, потвърдено с Решение № 2153-21-345/21.10.2022 г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ - С. град.

Административен съд София – град, III отделение, 36 - ти състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, за което оспореният административен акт създава задължения, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на Директора на ТП на НОИ–С. град, поради което е процесуално допустима.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. При издаването му е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Потвърденото разпореждане е издадено от длъжностното лице по пенсионно осигуряване в ТП на НОИ –С. град. Обжалвано е по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено и оспореното решение. В него са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. В мотивите на акта се съдържат фактическите и правни основания за постановяването му, а в разпоредителната част волеизявлението на органа. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи

основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона:

Оспореното Разпореждане е постановено след служебно заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход за лица, в т.ч. и за В. Т., подадени от ЕТ „Дивна БГ- Габриела Тушева“. Установява се, че П. А. Й. не е била осигурено лице по смисъла на § 1, ал.1, т.3 от Допълнителните разпоредби на КСО, поради невъзникнало осигурително правоотношение съгласно чл.10, ал.1 от КСО. Заличаването е извършено на основание Задължителни предписания от контролните органи на ТП на НОИ – С.-град и на основание чл.108, ал.1, т.3 от КСО. След изтичане на срока за изпълнение на влезлите в сила задължителни предписания по чл.108, ал.1, т.3 от КСО са предприети действия от контролните органи на ТП на НОИ, в рамките на предоставената им от закона компетентност, за служебно заличаване по реда на чл.3, ал.13 от Наредба № Н-8/29.12.20015 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица данните по чл.5, ал.4, т.1 от КСО, подадени от името на ЕТ „Дивна БГ- Габриела Тушева“. за указания период.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

В §1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието „осигурено лице” - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Съгласно същото за „осигурено лице” следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО.

От съдържанието на цитираното определение за „осигурено лице“ следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. В тази връзка представянето на Трудов договор не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парични обезщетения или отпускане на пенсия , изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение.

Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски, част от които са за сметка на осигуреното лице. Същото дори и да има сключен трудов договор следва да докаже, че реално е осъществявало трудова дейност в рамките на това правоотношение (Решение № 4901 от 27.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019 г.). Доказателствената тежест за установяване на реално положение труд е на самото лице /в т.см. Решение № 2524 от 18.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019 г. /.

По силата на чл.10, ал.1 КСО, установената в случая липса на качеството на „осигурено лице“ по отношение на жалбоподателката, правилно е прието, че подаваните от дружеството данни по чл.5, ал.4 КСО са подавани без правно основание и като такива са били заличени по установения ред съгл. Чл.4, ал.10, т.4 от наредба

Н-13 от 17.12.2019г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и за самоосигуряващите се лица.

Предвид изложеното, правилно за Т. са заличени подадените от ЕТ „Дивна БГ-Габриела Тушева“, данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, за осигурителен стаж и осигурителен доход за: 1. За вид осигурен „01“ за периода от м. 05.2011 г. до м. 06.2015 г.; 2. За вид осигурен „14“ за периода от м. 01.2011 г. до м. 11.2011 г. и за м. 01.2012г.; 3. За вид осигурен „27“ за периода от м. 06.2015 г. до м. 07.2015 г. от посочения осигурител вкл., послужили за определяне на осигурителния стаж на жалбоподателката за отпускане на пенсия.

При заличени данни за осигурителен стаж и осигурителен доход, длъжностното лице по ПО, действащ при условията на обвързана компетентност, е длъжно да се съобрази с новопостъпилите обстоятелства във връзка със заличаването на данните и да приложи служебно закона.С оглед заличените данни, правилно и законосъобразно е издадено Разпореждане № [ЕГН]/09 от 04.02.2022 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, както и оспореното решение.

Предвид представените нови доказателства от извършените проверки, които имат значение за определяне на правото на отпускане на пенсия за ИОЗ, правилно длъжностното лице по осигуряването за безработица с оспореното разпореждане, е постановило от лицето да се събере надзвезтата сума за пенсия на основание чл.114, ал.2, т.2 от КСО.

С оглед на изложеното съдът приема, че при издаване на процесното решение не са допуснати процесуални нарушения, като същото е в съответствие и с материалноправните разпоредби.

Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане, съответстват и на целта на закона, обусловена от защита на бюджета на държавното обществено осигуряване чрез създаване на механизъм за възстановяване на недължими плащания.

Издаденото разпореждане и потвърждаващото го решение са законосъобразни по всички критерии на чл.146 от АПК, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, съдът намира за основателна претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като с оглед правната и фактическа сложност на делото намира, че жалбоподателят следва на основание чл. 78, ал.8 от ГПК вр. чл.37 от ЗПП вр. чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

По изложените съображения и на основание чл.118, ал.3 КСО във връзка с чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 36 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Г. Т. от [населено място], [улица], чрез адв. Л., срещу Решение № 2153-21-345/21.10.2022 г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ - С. град, с което е отхвърлена жалба с вх. № 1012-21-1244 от 13.09.2022 г., допълнена с молба с вх. № 1012-21-1244#2 от 14.10.2022 г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/09 от 04.02.2022 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване

ОСЪЖДА В. Г. Т. от [населено място], [улица], ЕГН: [ЕГН], да заплати на Териториално поделение НОИ-С. град съдебни разноски в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред
Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: